

[Nørlund.]

hvis Bidrag er sat til 1 350 000 000 Dollars, og jeg synes ogsaa, det bør nævnes i denne Sammenhæng, at Hjælpearbejdet netop paa Grund af den mere effektive Organisation fra UNRRA's Side har været meget føleligere end Hjælpearbejdet efter forrige Krig, hvor De forenede Staters private Hjælp blev anslaaet til et Beløb paa over 2 Milliarder Dollars.

Paa Baggrund af denne Bedømmelse af UNRRA's Virksomhed staaer det for mit Parti som en Selvfølge, at vi af alle Kræfter maa medvirke til dette positive og gavnlige Arbejde, og det bør vel ogsaa siges her, at trods vore Besværigheder af den ene eller den anden Art ligger vor Levofod langt over de fleste europæiske Landes Levofod, hvad vi ikke altid gør os fuldt ud klart, og derfor kan vi ikke paa nogen Maade afvise at yde, hvad vi kan, for at hele Verden kan komme over de Vanskeligheder, den staaer i for Øjeblikket. Det vilde vel ogsaa have været rimeligt, om vi paa et tidligere Tidspunkt havde sørget for, at det Hjælpearbejde, som er foregaaet fra dansk Side, var blevet bragt i nærmere Kontakt med selve UNRRA-Organisationen. Det havde sikkert kun bidraget til at gøre det mere effektivt.

Jeg vil gerne nævne en anden Ting. Det fremgaar af Bemærkningerne til Forslaget til Rigsdagsbeslutning, at der i UNRRA's Resolutioner ganske udtrykkeligt er taget Hensyn til, at man ogsaa vil bringe tyske Flygtninge og andre Statsborgere i tidligere Fjendelande, som paa vedkommende Regerings Foranstaltning har taget Ophold i Stater, der under Krigen har været okkuperede, hjem til deres Hjemegn. Jeg vilde tro, at hvis vi havde haft et noget nærmere Forhold til UNRRA-Organisationen paa et tidligere Tidspunkt, et Forhold, der havde været fuldstændig afklaret, skulde det have været muligt ogsaa ad denne Vej at have rejst vort eget Flygtningespørgsmaal med større Held, end Tilfældet har været.

Den højtærede Udenrigsminister nævnte, at man omgaaes med Tanker om at ophæve UNRRA med 1946's Udløb, og det hørte vi jo ogsaa under De Forenede Nationers Møde i London. Men jeg tror, at det Synspunkt, vi maa anlægge i Forbindelse med det, jeg tidligere har sagt, er, at vort Standpunkt først og fremmest maa være dikteret af, at UNRRA maa fortsætte saa længe, som der virkelig er Brug for denne Organisation.

Jeg vil gerne ogsaa ved denne Lejlighed fra denne Talerstol rette en Tak til vor Gesandt i Washington under Krigen, Henrik Kauffmann, som ved sit Initiativ og sin modige Holdning har opnaaet at bringe os i saa nær Kontakt med UNRRA, som det under de daværende Forhold overhovedet var muligt.

Samtidig med at jeg paa mit Partis Vegne anbefaler en hurtig Behandling af det foreliggende Forslag, vil jeg ikke undlade at nævne, at efter vor Opfattelse, saa vidt Sagen ligger oplyst for os, burde der have været Mulighed for, at denne Ratifikation var foregaaet paa et tidligere Tidspunkt, idet Danmark ifølge Forslagets Bemærkninger allerede den 8. August blev anerkendt som Medlemsstat af UNRRA. Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Forslaget.

Aage Fogh: Da mit Partis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen, er forhindret i at være til Stede paa Grund af et Møde, skal jeg ganske kort anbefale det foreliggende Forslag.

Jeg vilde tro, at hvis vi fra Danmark skal yde nogen væsentlig Støtte i den vanskelige Situation, som adskillige af Folkene i Europa er i i Øjeblikket, vilde det være en Fordel, hvis det kunde indrettes saadan, at vi vidste, til hvilke Lande Støtten skulde ydes. Jeg ser ganske godt, at det af det foreliggende Materiale synes at fremgaa, at det skulde være umuligt for det enkelte Land selv at bestemme, hvilket andet Land det vilde støtte. Men jeg vil dog gerne spørge den højtærede Udenrigsminister, om ikke der skulde være en Mulighed for, at man eventuelt ved den frivillige Indsamling, der skal foretages, kunde lægge det saaledes til Rette, at man samtidig kunde gøre opmærksom paa, hvilket Land der først og fremmest vil faa Andel i den Støtte, der er Tale om. Jeg tror, at det vilde give det bedste Resultat, hvis det kunde ordnes saadan.

Jeg skal ikke gaa ind i nogen længere Redegørelse for Forslaget; det er gjort fra anden Side. Men jeg vil gerne i Anledning af et Par af de Bemærkninger, der er faldet under Debatten, gøre den Bemærkning, at Forholdet meget vel kan forme sig saadan, at det vil være nødvendigt, at de Mennesker, der sulter, faar Kornet, i Stedet for at vi faar Lov til at lade det gaa igennem vore Grise. Det er givet, at det for os i høj Grad vilde være ønskeligt, om Nøden i Verden ikke var større, end at vi kunde